

ARREST VAN HET HOF

11 juli 1985 *

In zaak 101/84,

Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door S. Fabro als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij M. Beschel, lid van haar juridische dienst, bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,

verzoekster,

tegen

Italiaanse Republiek, vertegenwoordigd door A. Squillante, kamerpresident bij de Raad van State, hoofd van de dienst diplomatieke geschillen, als gemachtigde, bijgestaan door I. M. Braguglia, avvocato dello Stato, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ter Italiaanse ambassade,

verweerster,

betreffende een verzoek om vast te stellen dat de Italiaanse Republiek, door niet over te gaan tot de statistische registratie van het goederenvervoer over de weg volgens de modaliteiten voorzien in richtlijn nr. 78/546/EEG, de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen,

wijst

HET HOF VAN JUSTITIE,

samengesteld als volgt: Mackenzie Stuart, president, G. Bosco en C. Kakouris, kamerpresidenten, T. Koopmans, U. Everling, Y. Galmot en R. Joliet, rechters,

advocaat-generaal: M. Darmon

griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur

gehoord de conclusie van de advocaat-generaal ter terechtzitting van 21 mei 1985,

het navolgende

* Procestaal: Italiaans.

ARREST

(omissis)

In rechte

- 1 Bij verzoekschrift neergelegd ter griffie van het Hof op 9 april 1984 heeft de Commissie van de Europese Gemeenschappen krachtens artikel 169 EEG-Verdrag beroep ingesteld strekkende tot vaststelling dat de Italiaanse Republiek, door niet over te gaan tot de statistische registratie van het goederenvervoer over de weg volgens de modaliteiten voorzien in richtlijn nr. 78/546/EEG van de Raad van 12 juni 1978 betreffende de statistische registratie van het goederenvervoer over de weg in het kader van een regionale statistiek (PB 1978, L 168, blz. 29), de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen.
- 2 Richtlijn nr. 78/546/EEG heeft betrekking op de jaarlijkse statistische registratie van het goederenvervoer over de weg met in een Lid-Staat geregistreerde voertuigen, enerzijds op het grondgebied van deze Lid-Staat (binnenlands vervoer) en anderzijds tussen deze Lid-Staat en een andere Lid-Staat of een derde land (grensoverschrijdend vervoer). De Lid-Staten dienden de statistische gegevens als bedoeld in de richtlijn voor het eerst in 1979, en daarna jaarlijks, volgens de in de richtlijn voorziene modaliteiten te registreren en aan de Commissie mee te delen. Naar luid van artikel 6 van de richtlijn nemen de Lid-Staten, bij het vaststellen van hun waarnemingsmethode, de nodige maatregelen om voldoende enquête-resultaten te verkrijgen voor wat betreft de totale vervoerde gewichtshoeveelheden.
- 3 Bij brief nr. 148 van 18 januari 1979 deelde het Italiaanse ministerie van Verkeer de Commissie mee, dat bij een aanslag op het computercentrum van het ministerie het gegevensbestand inzake de voertuigen was vernield, zodat de in de richtlijn voor de registratie van het binnenlands goederenvervoer voorgeschreven termijnen niet konden worden nageleefd. Bij brief nr. 3054 van 12 september 1977 deelde het ministerie voorts mee, dat met de registratie van het binnenlands goederenvervoer eerst in januari 1980 een aanvang kon worden gemaakt. Bij brief nr. 3628 van 8 november 1979 liet het weten, dat de registratie van het grensoverschrijdend vervoer — zij het slechts gedeeltelijk — vanaf 1979 had plaatsgevonden.

- 4 Bij brief nr. 71 van 9 september 1980 evenwel deelde het Italiaanse ministerie mee, dat het niet in staat was de registratie van het binnenlands goederenvervoer voor 1980 te verrichten; het voerde daarvoor dezelfde reden aan als het jaar daarvoor, namelijk de aanslag waarbij het gegevensbestand inzake de voertuigen was vernield. Bij brief nr. 43/S van 3 april 1981 liet het de Commissie weten, dat het ten gevolge van onvoorzienbare moeilijkheden van praktische aard, te weten personeelstekort en overbelasting van het rekencentrum, in de onmogelijkheid verkeerde de richtlijn toe te passen. Bij brief nr. 84/S van 26 februari 1982 ten slotte verklaarde de directeur-generaal van de dienst burgerlijke motorvoertuigen van het ministerie, dat hij niet in staat was om zelfs maar bij benadering mede te delen, wanneer met een volledige registratie van het binnenlands vervoer kon worden begonnen.
- 5 Toen de Commissie vaststelde, dat zij ter zake van de registratie van het grensoverschrijdend vervoer voor de jaren 1979 en 1980 onvolledig was geïnformeerd, en dat haar met betrekking tot het binnenlands vervoer helemaal geen gegevens waren verstrekt, leidde zij de procedure van artikel 169 EEG-Verdrag in. Bij brief van 8 juni 1982 gaf zij weliswaar toe, dat de aanslag op het rekencentrum een geval van overmacht was, maar stelde zij de Italiaanse regering niettemin in gebreke met het verzoek, haar opmerkingen kenbaar te maken. De regering van de Italiaanse Republiek gaf aan deze ingebrekestelling geen gevolg.
- 6 Bij een met redenen omkleed advies van 2 augustus 1983 stelde de Commissie vast dat de Italiaanse Republiek, door niet over te gaan tot de statistische registratie van het goederenvervoer over de weg, volgens de modaliteiten voorzien in richtlijn nr. 78/546/EEG van de Raad, de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet was nagekomen; zij nodigde de Italiaanse regering uit om binnen twee maanden de nodige maatregelen te treffen voor het volgen van de richtlijn. Toen de Italiaanse regering dit met redenen omkleed advies niet beantwoordde, heeft de Commissie het onderhavige beroep ingesteld.
- 7 De Commissie concludeert dat het den Hove behage, vast te stellen dat de regering van de Italiaanse Republiek, door niet over te gaan tot de statistische registratie van het goederenvervoer over de weg volgens de modaliteiten voorzien in richtlijn nr. 78/546/EEG, de krachtens die richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen, en de Italiaanse Republiek in de kosten te verwijzen.
- 8 De regering van de Italiaanse Republiek heeft niet formeel conclusie genomen. Zij betoogt dat de haar verweten niet-nakoming voornamelijk is terug te voeren op moeilijkheden van feitelijke aard en bovenal op overmacht, te weten de aanslag

waarbij eind 1979 de databank met de statistische gegevens in het rekencentrum van het ministerie van Verkeer werd vernield; daardoor zou de gehele planning met betrekking tot de in de richtlijn voorgeschreven termijnen in de war zijn gestuurd en konden de statistieken betreffende het grensoverschrijdend vervoer slechts gedeeltelijk en die betreffende het binnenlands vervoer helemaal niet worden meegedeeld.

- 9 De Italiaanse regering verklaart dat zij alles in het werk heeft gesteld voor de verzameling en de verwerking van de in de richtlijn genoemde statistische gegevens, en dat zij daartoe een beroep heeft gedaan op gespecialiseerde particuliere ondernemingen waarmee zij ter zake overeenkomsten heeft gesloten, waarvan zij uittreksels overlegt.

- 10 In antwoord op een vraag van het Hof heeft de Italiaanse regering verklaard, dat de meeste gegevens betreffende het binnenlands eigen vervoer en beroepsvervoer van goederen over de weg nog moeten worden gecorrigeerd, zodat niet met zekerheid kan worden gezegd wanneer de statistische gegevens aan de Commissie kunnen worden verstrekt. De gegevens betreffende het grensoverschrijdend beroepsvervoer, die de Italiaanse regering eind maart 1985 ter beschikking van de Commissie meende te kunnen stellen, zouden enkel beschikbaar zijn voor bepaalde sectoren van het verkeer. Wat ten slotte het grensoverschrijdend eigen vervoer betreft heeft de Italiaanse regering verklaard, dat de bevoegde diensten onderzoeken hoe de gegevens in deze sector het best kunnen worden verzameld, maar dat zich hier nog aanzienlijke moeilijkheden voordoen.

- 11 De Commissie merkt op, dat de door de Italiaanse regering aangevoerde moeilijkheden niet met de werkelijkheid stroken. Volgens de brief van het Italiaanse ministerie van Verkeer van 3 april 1981, die derhalve dateert van na de bewuste aanslag, waren de moeilijkheden waarmee de Italiaanse administratie te kampen had terug te voeren op „personeelstekort” en „overbelasting” van het rekencentrum. Hieruit blijkt, aldus de Commissie, dat het betrokken overheidsapparaat na een stellig onvoorziene en onvoorzienbare gebeurtenis niet de ijver aan de dag heeft gelegd die normalerwijs van iedere overheid mag worden verwacht.

- 12 De Commissie betoogt dat, ook al aanvaardt men de door de Italiaanse regering gegeven weergave van de feiten, de door haar aangevoerde moeilijkheden van feitelijke aard de nationale autoriteiten niet eeuwig kunnen beletten, de richtlijn uit te

voeren. De statistische gegevens verzameld door de gespecialiseerde ondernemingen waarop de nationale overheid een beroep heeft gedaan, moeten wellicht worden gecorrigeerd en aangevuld, maar de Commissie ziet niet in waarom het meerdere jaren na de bewuste aanslag nog steeds niet mogelijk is geweest, de gegevens die nodig zijn om aan de in de richtlijn gestelde vereisten te voldoen, opnieuw te verzamelen.

- 13 De Commissie wijst erop, dat de gegevens die de Italiaanse regering heeft verstrekt over het binnenlands eigen en beroepsvervoer onvolledig zijn en nog moeten worden gecorrigeerd. De gegevens betreffende het grensoverschrijdend beroepsvervoer zouden zijn verstrekt onder het voorbehoud, dat zij slechts gelden voor bepaalde sectoren van het verkeer, hetgeen de bruikbaarheid ervan zou beperken. Ten slotte zou de enquête van de Italiaanse administratie ter zake van het grensoverschrijdend eigen vervoer niet verder gaan dan een onderzoek naar de meest geschikte middelen om in deze sector gegevens te verzamelen.
- 14 Zowel uit de processtukken als uit de mondelinge behandeling blijkt, dat de Italiaanse regering er niet in is geslaagd, de juistheid van de beweringen van de Commissie te weerleggen. Onder die omstandigheden moet worden vastgesteld, dat de Italiaanse regering niet heeft voldaan aan de krachtens richtlijn nr. 78/546/EEG op haar rustende verplichtingen.
- 15 De Italiaanse regering houdt evenwel staande, dat de haar verweten niet-nakoming is terug te voeren op de aanslag waarbij de uitrusting van de databank van het rekencentrum van het ministerie van Verkeer werd vernield. Die aanslag zou een geval van overmacht vormen en het onmogelijk hebben gemaakt de noodzakelijke gegevens verder te verzamelen en te verwerken.
- 16 Dit argument kan niet slagen. Ofschoon de bewuste aanslag, die vóór 18 januari 1979 plaatsvond, wellicht een geval van overmacht vormde en tot onoverkomelijke moeilijkheden heeft geleid, konden de gevolgen ervan zich niettemin slechts gedurende een bepaalde periode doen gevoelen, te weten de tijd die een voldoende nauwgezette administratie daadwerkelijk nodig had om de vernielde technische uitrusting te vervangen en om de gegevens te verzamelen en te verwerken. De Italiaanse regering kan zich derhalve niet op deze gebeurtenis beroepen ter rechtvaardiging, dat zij jaren later nog steeds niet aan haar verplichtingen heeft voldaan.

- 17 Onder die omstandigheden kan het Hof slechts de niet-nakoming vaststellen als in de conclusie van de Commissie geformuleerd.

Kosten

- 18 Ingevolge artikel 69, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering moet de in het ongelijk gestelde partij in de kosten worden verwezen. Aangezien verweerster in het ongelijk is gesteld, dient zij in de kosten te worden verwezen.

HET HOF VAN JUSTITIE,

rechtdoende, verklaart:

- 1) Door niet te zijn overgegaan tot de statistische registratie van het goederenvervoer over de weg volgens de modaliteiten voorzien in richtlijn nr. 78/546/EEG van de Raad van 12 juni 1978 betreffende de statistische registratie van het goederenvervoer over de weg in het kader van een regionale statistiek (PB 1978, L 168, blz. 29), is de Italiaanse Republiek de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.
- 2) De Italiaanse Republiek wordt verwezen in de kosten van de procedure.

Mackenzie Stuart

Bosco

Kakouris

Koopmans

Everling

Galmot

Joliet

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op 11 juli 1985.

De griffier

De president

P. Heim

A. J. Mackenzie Stuart